

[Hauch.]

har været Forfatningens Mening at tilvejebringe, og jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det danske Folks Flertal ønsker, at dette ogsaa skal gælde i Fremtiden.

Veistrup: Den ærede sidste Taler sagde forleden Dag, at Begrundelsen var forstaaelig, men jeg maa sige, at der var overhovedet ingen Begrundelse, der var kun en Afvisning, en kort og klar Afvisning; man ønskede ikke Forhandling om dette Forslag. Begrundelse for at nægte at behandle Forslaget fandtes der overhovedet ikke. Og det er netop det, jeg har gjort opmærksom paa. Det er en ejendommelig Stilling, man indtager nu; skønt man altid har hævdet, at Forfatningen er bygget paa Overenskomst, søger man ikke nu Overenskomst, men siger: det Forslag vil vi ikke have med at gøre, uagtet det er fremsat af Landets Regering og vedtaget af Folketinget.

Det ærede Medlem hævdede, at der var gennemført almindelig Valgret. Naar man til Folketinget har en Valgretsalders paa 25 Aar og derimod en gennemsnitlig Valgretsalders til Landstinget paa 40 Aar, saa spørger jeg: Er det almindelig Valgret? Jeg er ikke i Stand til at forstaa det ærede Medlems Stilling til Begrebet almindelig Valgret.

Rasmussen (Hvolbæk): Venstres Ordfører understregede, at Venstre aldrig havde krævet et Etkammerssystem. Maa jeg i den Anledning minde om, at samtidig hermed hævder Partiet Gang paa Gang, at de er Arvtagere efter det gamle historiske Venstreparti her i Landet, og jeg maa gøre opmærksom paa, at den første Indsats, som Bondevennerne, der er Venstres historiske Ophav, gjorde i den grundlovgivende Rigsdag, var at foreslaa Indførelsen af et Etkammerssystem, 20 Aar før Socialdemokratiet saa Lyset her i Landet, saa Æren for Kravet om et Etkammerssystem er Venstres. Det er sørgeligt, at Partiet nu ikke er de gamle Bondevenner værdigt og sørger for, at vi faar en Forfatning, der er en Enhedsforfatning. Bondevennernes Motivering gælder den Dag i Dag, nemlig: Folket er en Enhed, derfor bør dets Repræsentation ogsaa være en Enhed.

Patursson: Jeg skal ikke modsige Formanden, det er nu engang ikke tilladt. Jeg skal kun konstatere angaaende Færingerne som Nation, at Færingerne har et Modersmaal, som ikke er det danske Maal; Færingerne har en Historie, som ikke er den

danske Historie før 1814 og i Grunden ikke før 1850 eller deromkring; og saa har vi vor egen Kultur, som heller ikke er i Samklang med den danske. Vi staar selvfølgelig som et Led af Danmark, det er ganske rigtigt, men den Stilling er blevet os paatvunget, og i Retning af at udslette færøsk Nationalitet — jeg maa gaa ud fra derved, at den skal assimileres med dansk Nationalitet — ser man daglig mærkelige Foreteelser. Jeg gik forbi et Boghandlervindue forleden Dag; der var et nyt Kort i Vinduet, hvorpaa der stod: Kort over Danmark, Island, Grønland. Naa, tænkte jeg, er Færøerne ikke med? Jo, Færøerne fandtes ganske vist paa Kortet, men var navnløse, og der stod ikke noget i Overskriften om, at Færøerne var med. Nej, de skal slettes ud. Det er Ting, vi jævnlig lægger Mærke til, og det vækker ingen Glæde paa Færøerne, at man paa den Maade vises bort. Man har i den konservative Presse, f. Eks. i „Berlingske Tidende“, fundet paa, at nu hedder det de danske atlantiske Øer, vore Øer i Atlanterhavet. Færøerne, nej, det gaar ikke!

Den højtærede fungerende Statsminister udtalte, at Færingerne havde Ret til at udtale sig her i Tinget. Ja, ganske vist, men det var ikke det, jeg ønskede. Jeg ønskede, at Sagen om Repræsentation i Rigsdagen kunde blive behandlet i Lagtinget, og det atskærer man sig fra, hvis man følger Forslaget ved denne Afstemning.

Dernæst udtalte den højtærede Minister, at Færingerne ønsker at være tilsluttet Danmark. Jeg tror ogsaa, at langt den største Del ønsker at være tilsluttet Danmark, men ikke i den Forbindelse, vi nu staar, som et Amt af Danmark med en eneældig Amtmand. Det vilde tage et passende Stykke Tid, hvis man vilde regne op alt, hvad han er Formand for og skal gøre — for at nævne det sidste: Provianteringsformand for Uddelingen af Destruktionskød. Han er Førstemand i en Masse Ting og Mellemed mellem det folkevalgte Ting paa Færøerne og det folkevalgte Ting hernede. Der sidder en Embedsmand, som angaaende Lagtingets Vedtagelser — det har jeg sagt iør — sender Depecher herved, hvis Indhold Lagtinget ikke havde Anelse om. Han kan gaa lige imod, hvad Lagtinget indstiller og vedtager, uden at han har sagt et eneste Ord i Tinget om, at han i sin Indstilling til Regeringen vil gaa imod. Det er ikke en Maade at blive behandlet paa, som et demokratisk Folk kan finde sig i.

I øvrigt kan der ogsaa fra anden Side komme Udbrud, som er saa stærke endda,